

**Președintele
Dieter F. Uchtdorf**
al doilea consilier în
Prima Președinție

Mergând în cerc

Ați auzit vreodată vechiul proverb cu privire la faptul că oamenii care se rătăcesc au tendința de a merge în cerc?

Jan L. Souman, un psiholog de origine germană, a vrut să dovedească în mod științific dacă acest lucru era adevărat. El a condus participanții unui experiment într-o regiune forestieră vastă și în deșertul Sahara și a folosit un sistem de poziționare globală prin satelit pentru a urmări în ce direcție merg. Ei nu aveau busolă sau un alt fel de dispozitiv pentru a se orienta. Instrucțiunile primite erau simple: „mergeți drept înainte în direcția indicată”.

Doctorul Souman a descris, mai târziu, ceea ce s-a întâmplat. „[Unii] dintre ei au nimerit o zi noroasă, cu soarele ascuns în spatele norilor [fără a putea să-și stabilească vreun punct de reper]... [Ei] toți au mers în cerc, [câțiva] dintre ei trecând, în mod repetat, prin același loc fără să observe.” Alți participanți au nimerit o zi în care soarele strălucea, având posibilitatea să-și stabilească puncte de reper. „Aceștia... au urmat aproape perfect direcția indicată”¹.

Acest studiu a fost repetat și de alții, cu metode diferite². Toți au avut rezultate similare.

În lipsa unor puncte de reper, oamenii au tendința de a se învârti în cerc.

Punct de reper – scripturile

În lipsa punctelor de reper spirituale, omenirea, de

asemenea, se rătăcește. Fără cuvântul lui Dumnezeu, ne învârtim în cerc în loc să progresăm, mergând înainte.

Atât în calitate de indivizi, cât și ca societate, vedem acest model repetându-se neîncetat în fiecare dispensație de la începutul omenirii. Când pierdem din vedere cuvântul lui Dumnezeu, avem tendința de a ne rătăci din punct de vedere spiritual.

Cu siguranță, acesta este motivul pentru care Domnul i-a poruncit lui Lehi să-i trimită pe fiii săi înapoi, în Ierusalim, pentru a lua plăcile de aramă. Dumnezeu știa că descendenții lui Lehi urmau să aibă nevoie de puncte de reper solide – puncte de referință – care să le fie ghid pe care să-l folosească pentru a ști dacă urmau cursul corect.

Scripturile sunt cuvântul lui Dumnezeu. Ele reprezintă punctele de reper stabilite de Dumnezeu care ne arată cărarea pe care trebuie să o urmăm pentru a ne apropia, din punct de vedere spiritual, mai mult de Salvator și pentru a îndeplini țeluri înălțătoare.

Punct de reper – conferința generală

Îndrumările oferite în timpul conferinței generale reprezintă, de asemenea, alte puncte de reper care ne ajută să știm dacă urmăm cursul corect.

Câteodată mă întreb: „Am dat ascultare mesajelor adresate de către frați și surori în cadrul celei mai recente conferințe generale a Bisericii? Am citit și recitat cuvintele acestora? Am meditat asupra lor și le-am

aplicat în viața mea? Sau doar m-am bucurat de cuvântările minunate și am neglijat să pun în practică, în viața personală, mesajele inspirate ale acestora?”

Poate, în timp ce ascultați sau citeați, ați marcat un rând sau două. Poate că v-ați luat angajamentul de a face unele lucruri mai bine sau într-un mod diferit. Gândiți-vă la mesajele ultimei conferințe generale. Multe dintre aceste mesaje ne-au încurajat să ne întărim familiile și să ne îmbunătățim căsniciile. Acest număr al revistei *Liahona* se concentrează, de asemenea, pe aceste valori eterne, și cuprinde multe recomandări practice, menite să ne binecuvânteze viețile.

Luăm în considerare cu atenție și punem în practică acest sfat valoros? Recunoaștem și ne îndreptăm înspre aceste puncte de reper reale și valoroase?

Remediul pentru rătăcirea spirituală

Punctele de reper sunt absolut necesare pentru a ne ajuta să rămânem pe cărarea cea dreaptă și îngustă. Acestea ne oferă îndrumare clară cu privire la calea pe care trebuie să mergem – doar dacă le recunoaștem și ne îndreptăm către ele.

Dacă refuzăm să ne lăsăm îndrumați de aceste puncte de reper, ele devin lipsite de sens, obiecte de decor care nu au alt scop decât acela de a întrerupe monotonia vieții.

Nu este suficient să ne lăsăm îndrumați doar de instinctul nostru.

Nu este suficient să avem cele mai bune intenții.

Nu este suficient să ne bazăm doar pe simțurile noastre.

Chiar și atunci când credem că urmăm o cărare spirituală dreaptă, fără puncte de reper reale care să ne îndrume – fără îndrumarea Spiritului – noi vom avea tendința de a ne rătăci.

Prin urmare, să deschidem ochii și să vedem punctele de reper oferite de Dumnezeu nostru generos, copiilor Săi. Să citim, să ascultăm și să aplicăm cuvântul lui Dumnezeu. Să ne rugăm cu intenție adevărată și să ascultăm și să urmăm îndemnul Spiritului. Odată ce am identificat punctele de reper divine oferite de Tatăl nostru Ceresc iubitor, trebuie să ne stabilim direcția în funcție de acestea. De asemenea, trebuie să ne corectăm, cu regularitate, viețile și comportamentele în timp

ce ne orientăm spre punctele de reper spirituale.

În acest mod, nu vom rătăci fără direcție dar vom înainta cu încredere și siguranță spre cea mai mare binecuvântare cerească, ce constă în dreptul de întâi născut al tuturor celor care urmează calea cea strâmtă și îngustă în calitate de ucenici ai lui Hristos.

NOTE.

1. Vezi Jan L. Souman și alții, „Walking in Circles”, *Current Biology* p. 19 (29 sept. 2009), 1538, [cell.com/current-biology/issue?pii=S0960-9822\(09\)X0019-9](http://cell.com/current-biology/issue?pii=S0960-9822(09)X0019-9).
2. Vezi, de exemplu: „A Mystery: Why Can't We Walk Straight?” npr.org/blogs/krulwich/2011/06/01/131050832/a-mystery-why-can-t-we-walk-straight.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

În timp ce vă pregătiți să predați din acest mesaj, puteți căuta în scripturi pentru a găsi exemple de oameni care au fost conduși de repere spirituale sau oameni care au rătăcit fără direcție. Puteți începe pregătirea folosind următoarele versete din scripturi: Numeri 14:26–33; 1 Nefi 16:28–29; Alma 37:38–47. Dacă vă simțiți îndrumat, puteți împărtăși cunoștințe profunde din aceste exemple celor cărora le predați. Întrebați-i ce putem învăța din aceste povestiri.

TINERI

Repere spirituale pentru dumneavoastră

Președintele Uchtdorf descrie conferința generală și scripturile ca fiind puncte de reper care ne ajută să evităm rătăcirea spirituală. Gândiți-vă la alte puncte de reper spirituale care v-au influențat și îndrumat în viață. Consemnați experiențele dumneavoastră în jurnal. Următoarele citate din cuvintele Președintelui Thomas S. Monson vă pot ajuta:

„Binecuvântarea dumneavoastră patriarhală vă va călăuzi în momentele cele mai dificile. Vă va ajuta să treceți cu bine de pericolele din viață... Binecuvântarea dumneavoastră nu v-a fost dată pentru a fi împăturită și pusă deoparte. Nu v-a fost dată pentru a fi pusă în ramă sau pentru a fi publicată. Ci pentru a fi citită. Pentru a fi prețuită. Pentru a fi pusă în practică.”

„Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light”, *Ensign*, nov. 1986, p. 66. 1986.

„Tatăl nostru Ceresc nu ne-a lansat în călătoria noastră eternă fără a ne oferi mijloacele prin care să putem primi de la El îndrumarea care să ne asigure o întoarcere sigură. Vorbesc despre rugăciune. Vorbesc despre șoaptele acelui glas blând și încet.”

„Cursa vieții”, *Liahona*, mai 2012, p. 92.

COPII

Eu îmi pot găsi calea

Președintele Uchtdorf ne îndrumă să urmăm punctele de reper spirituale deoarece acestea ne vor ajuta să alegem ceea ce este drept și să ne apropiem mai mult de Salvator. Unele dintre aceste puncte de reper sunt: rugăciunea, scripturile, conferința generală și *Liahona*.

Citiți, împreună cu familia dumneavoastră, o cuvântare din cadrul ultimei conferințe generale. Ce ne îndeamnă vorbitorul să facem pentru a rămâne pe calea cea dreaptă? Împreună cu familia dumneavoastră, stabiliți țelul de a pune în practică lucrurile pe care le-ați învățat.

Bucuria ce rezultă în urma muncii făcute pentru istoria familiei.

Studiați acest material rugându-vă și, după cum este potrivit, discutați-l împreună cu surorile pe care le vizitați. Adresați întrebările pentru a vă ajuta să le întăriți pe surori și pentru a face ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață. Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

Credință, familie, alinare

Vârșnicul Russell M. Nelson din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli ne-a învățat că spiritul lui Ilie este „o manifestare a Duhului Sfânt care depune mărturie despre natura divină a familiei”¹.

În calitate de membri ai Bisericii restaurate a lui Isus Hristos, noi avem responsabilitatea stabilită prin legământ de a-i identifica pe strămoșii noștri și de a înfăptui pentru ei rânduiețile Evangheliei necesare salvării. Ei nu pot „să [...]ajungă [...] la desăvârșire fără noi” (Evrei 11:40) și „nici noi fără morții noștri nu putem ajunge la desăvârșire” (D&L 128:15).

Munca pentru istoria familiei ne pregătește pentru binecuvântările vieții eterne și ne ajută să ne mărim credința și neprihănirea personală. Munca pentru istoria familiei reprezintă o parte esențială a misiunii Bisericii și oferă posibilitatea ca munca pentru salvare și exaltare să fie făcută pentru toți oamenii.

Președintele Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a spus: „Atunci

când facem cercetări genealogice cu privire la membrii familiei noastre extinse, interesul nostru va depăși doar identificarea de nume... Interesul nostru ne întoarce inimile către strămoșii noștri decedați – pe care încercăm să-i identificăm, să-i cunoaștem și să înfăptuim rânduiețile pentru ei”².

Din scripturi

Maleahi 4:5–6; 1 Corinteni 15:29; D&L 124:28–36; 128:15

Din istoria noastră

Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Cea mai mare responsabilitate pe care Dumnezeu ne-a dat-o este aceea de a-i identifica pe membrii familiei noastre extinse care au decedat”³. Noi putem sluji în templu ca împuterniciți pentru strămoșii noștri decedați și înfăptui rânduiețile necesare pentru aceștia.

Sally Randall din statul Nauvoos, Illinois, al cărei fiu în vârstă de paisprezece ani a decedat, a găsit o mare alinare în promisiunea că

familiiile pot fi eterne. După ce soțul ei a primit rânduiala botezului în locul fiului lor, ea le-a scris rudelor sale: „Este minunat faptul că noi... putem să fim botezați în locul tuturor [strămoșilor] noștri decedați și să-i ajutăm pe cât mai mulți dintre ei pe care îi putem identifica să fie salvați”. După aceea, ea le-a cerut rudelor sale să-i trimită informații referitoare la strămoșii lor, spunând: „Intenționez să fac tot ce pot pentru a salva [familia noastră]”⁴.

NOTE.

1. Russell M. Nelson, „A New Harvest Time” *Liahona*, iulie 1998, p. 34.
2. Boyd K. Packer, „Istoria familiei dumneavoastră: Stat pentru tineri”, *Liahona*, aug. 2003, p. 17.
3. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 475.
4. *Vezi Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 20–21.

Ce pot face eu?

1. În ce mod le pot ajuta pe surorile de care am grijă să facă munca pentru istoria familiei?
2. Înregistrez la istoria mea personală?